

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 132. Felix ab Anglis & Scotis pro Anti-Papa habitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.
A. C. 1440.

S. Potentianæ; Georgius Episcopus Vercentinus tit. S. Anastasiæ; Franciscus Genevensis Episcopus tit. S. Marcelli; Bernardus Episcopus Aquensis tit. SS. Nerei & Achilei; Joannes Argentinenſis Episcopus tit. S. Sixti; Joannes Vicarius Frisingensis, tit. S. Martini ad montes; Joannes de Segovia tit. S. Calixti: Gallos vero, quos creaverat, non nisi die duodecima Novembris publicavit, nimirum Nicolaum Tudeschi Panormi Archiepiscopum, qui vulgo Abbas Panormitanus vocatur; Dionysium Patriarcham Antiochenum, Episcopum Parisiensem; Amadeum Archiepiscopum Lugdunensem; Philippum Turonensem Archiepiscopum, unacum Joanne Nannetensi Præsule, & Gerardo Albiensis Caſtri Episcopo, qui Galliarum Regi a confessionibus erat.

§. CXXXII.

Felix ab Anglis & Scotis pro Antipapa habitus.

Etsi vero quidam Principum, & Prælatorum Germaniæ Felici favere crederentur, reapse tamen in Moguntino Conventu anno posteriori celebrato præter omnem expectationem Felix eosdem sibi minus propitios expertus est, cum ibidem unanimi omnium consensu decerneretur, Neutralitatis, ut vocabant, viam esse

esse arripiendam, donec Concilium generale celebraretur. Insuper Angliæ Regnum, cum Nationis hujus Præsules haud ultra Basileensî Synodo assisterent, quid ibidem ageretur, parum curabat. Equidem Basileenses, antequam Felicem eligerent, suos Oratores ad Anglos decrevere, quibus tamen responsum, se Basileensem Synodum venerari, ejusque decreta recipere, omnino autem abominari, quæ adversus Eugenium attentassent, utpote quem solum tanquam verum, ac legitimum Pontificem agnoscerent. Peracta Felicis electione denuo alios miserunt Legatos, sed nec isti benigniore responso excepti fuere, Anglis neutri parti adhærere præoptantibus. Pari modo univfersum Scotiæ Regnum, paucis Nobilibus exceptis, Eugenio obedientiam, fidemque aperte profitebatur; quinimo ejus Præsules in Provinciali quadam Synodo congregati Felicem, Patresque Basileenses anathematis fulmine percusserunt. Poloni vero Felicem quidem Papam adoptare pollicebantur, ea tamen lege, ut eorum Rex nomine Hungariæ Regis honoraretur, & pecuniæ ex Indulgentiis pro unione Græcorum in Regno collectæ redderentur. Rejiciebantur quidem hæc conditiones, nihilominus Poloni Felicem venerabantur, Eugenio obedire recusantes. Ex adverso Italia (exceptis solis

ſæcul. XV.
A.C. 1440.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXVII. Pp Pe-

Sæcul. XV.
A. C. 1440.

Pedemontii, & Sabaudiaë ditionibus) legitime electum coluit Eugenium Pontificem. Dux Mediolanensis de obedientia præstanda cum Felice pacisci voluit, sed hac super re conclusum est nihil. Ferdinandus Calabriaë Dux misso ad Synodum Legato, se Felici adhæsurum spondit. Denique Franciscus Sfortia, quo plus promisit, eo minus, quin & nihil servavit. Ast schismatis hujus seriem intercidentes, transire debemus ad Græcorum Historiam, ut ea, quæ Constantinopoli post eorum adventum actitata sunt, referamus.

§. CXXXIII.

Græci Constantinopoli.

Phrantz.
l. 2. c. 17.

Jam perspiciamus, an ingentes illi, qui ex Ecclesiæ Orientalis unione sperabantur, fructus collecti fuerint. Attigere quidem Græci Constantinopolim die prima Februarii anni currentis, omnes salvi ac incolumes: ii tamen, qui huic concordiaë subscripserant, inhumaniter admodum fuere excepti. Clerici, qui Constantinopoli remanserant, ex præconcepta rei male gestæ opinione cum illis, qui ex Italia redierant, nec sacra celebrare, nec in precibus eorum memoriam facere volebant. Paucis: tam Ecclesiastici, quam sæculares communibus armis